Lekcia: Jn 17, 1-26 Kázeň: Jn 17, 9-11; 15; 26

Bratia a sestry,

my sa modlíme k Ježišovi, ale dnešný text nám hovorí, že Ježiš sa modlí za nás. Pôvodne sa modlil za svojich prvých učeníkov, ale veríme, že aj my sme nasledovníci Pána Ježiša, a teda sa Ježišova prosba týka aj nás. Sám Pán Ježiš povedal: „*Nielen za týchto prosím, ale aj za tých, ktorí pre ich slovo uveria vo mňa,...*“ Celá 17. kapitola Jánovho evanjelia je jedna veľká modlitba. Je známa pod názvom Ježišova arcipastierska modlitba. Pán Ježiš sa modlí k svojmu nebeskému Otcovi.

Najprv si všimnime ten blízky vzťah medzi Ježišom a Bohom. Ježiš bol pre nás počas svojho pozemského pôsobenia vzorom aj v tom, ako máme pristupovať k Bohu vo svojich modlitbách. Ježišov vzťah k Bohu je pre nás príkladný – bol úprimný a blízky. Ježiš prišiel na zem z Božieho poverenia. Oznámil Božie slovo a len v Ňom spoznávame živého Boha. Božia sláva náleží aj Ježišovi. Nie je to rúhačské vyvyšovanie – Pán Ježiš si nenárokoval to, čo by mu nepatrilo: Syn bol oslávený preto, aby oslávil Otca. Píše o tom aj apoštol Pavol v Liste do Filipis: *Tak zmýšľajte medzi sebou, ako aj Ježiš Kristus, ktorý mal podobu Božiu a svoju rovnosť s Bohom nepokladal za lúpež,* (2, 5-6) Pavol píše o Ježišovej pokore.

Ježiš bol poslušný Božej vôli a „*preto Ho aj Boh nadmieru povýšil a dal Mu meno nad každé meno“.* (F 2, 9) Veríme v svätú trojicu: v trojjediného Boha: tak ako nás Boh v Otcovi stvoril, v Synovi nás vykúpil a v Duchu Svätom posvätil. Ježiš hovorí, že dokonal dielo, ktoré mu Boh dal dokonať. Ježiš je živý Boh, ktorý svetu, ktorý sa od Boha odvrátil, ukazuje cestu záchrany.

Ježiš bol oslávený ešte pred stvorením sveta. Patrí mu všetka naša vďaka, pretože dielo, ktoré dokonal na kríži, má pre nás večné dôsledky. Pán Ježiš upriamuje našu pozornosť na Boha, pretože skrze poznanie Boha máme večný život. Poznať Boha neznamená iba učiť sa o Ňom náboženské poučky či dogmatické vyznania.

Je to zaiste veľmi potrebné a dôležité, ale nie je to všetko. Poznávať Boha znamená žiť s Ním. Je to každodenné čítanie Jeho slova, ďalej modlitebné stíšenie a hlavne napĺňanie Jeho vôle v každodennom živote. Ježiš poznal Boha a Jeho zemské pôsobenie nespočívalo iba v hovorení a modlení, ale hlavne v prístupe k ľuďom: v Jeho láske a milosrdenstve, ktoré preukazoval chorým, opusteným, odvrhnutým a núdznym. Ježišov vzťah k Bohu sa odrážal na napĺňaní Jeho vôle v každodennom živote.

Ďalej si už všimnime obsah Ježišovej modlitby. Ježiš sa modlí za tých, ktorí už nežijú svetu, ale predsa ešte stále žijú na svete. Sú to tí, ktorí v Neho uverili a rozhodli sa nasledovať Ho. Pán Ježiš nežiada, aby boli vzatí zo sveta. Nie je správna predstava, že kto uveril v Boha, tak sa má dištancovať od všetkého, čo so svetom súvisí. Kresťan sa nemá uzatvoriť pred svetom. Pán Ježiš prosí za tých, ktorí zostávajú na svete: na tom istom svete, ktorý Ježiša nenávidí a bude nenávidieť aj každého, kto v Ježiša uverí.

Na svete zakúšame mnohé ťažkosti, ale Boh je s nami. Pán Ježiš prosí za svojich nasledovníkov, aby boli zachovaní od zlého. Ježiš vie, že byť na svete, znamená zápasiť s pokušeniami. Kým žijeme na svete, čelíme rôznym nástrahám a naše životy ohrozujú mnohé zlé veci, alebo aj ľudia. No napriek všetkému poznáme pravdu, ktorú nám Ježiš oznámil. Ježiš je Božia záchrana pre svet. Pán Ježiš nás uisťuje: *Na svete máte súženie, ale dúfajte, ja som premohol svet.* (Jn 16, 3)

Jednota medzi Otcom a Synom je príkladná pre jednotu medzi nami. Pán Ježiš viackrát opakuje prosbu za jednotu. (11, 21, 22 a 23v.) Celá kresťanská cirkev je dnes rozdelená na mnohé väčšie či menšie časti. Najjednoduchšie je rozdelenie na protestantov, katolíkov a pravoslávnych, z ktorých každá sa delí na ďalšie podskupiny a čo sa týka denominácií alebo vyznaní, najpočetnejší sú práve protestanti. Prečo je tomu tak?

Bola vari Ježišova prosba za jednotu Jeho nasledovníkov nevypočutá? Alebo je tá jednota, za ktorú Ježiš prosí, niečo iné, ako to, že by sme všetci v rámci kresťanstva mali patriť do jednej skupiny? Na svete žijú rôzni ľudia a aj tí, ktorí sa stanú kresťanmi nie sú vo všetkom rovnakí. Keby sme chceli, aby v rámci kresťanstva boli všetci rovnakí, popreli by sme originalitu každého jednotlivca. To, že nie sme rovnakí, že máme rozdielne predstavy a rôzne prežívanie viery, nemusí byť zlé. Práve naopak môže to byť prínosné a navzájom sa tak môžeme obohatiť.

Existuje však aj také delenie, ktoré nemá správne základy. Bolo tomu tak už v rannej cirkvi. Čítame o tom v 1. liste apoštola Pavla do Korintu: *Myslím totiž na to, že každý z vás hovorí: Ja som Pavlov, ja však Apollov, ja však Kéfasov, ja však Kristov.* (1K 1, 12) Zlé je teda, keď sa cirkev delí na základe kultu osobnosti. Pre našu vieru bol položený jediný základ a to je dielo Ježiša Krista. On bol za nás ukrižovaný a pre nás vstal z mŕtvych. Na inom mieste však Pavol píše: *Niekto súdi, že jeden deň je viac ako druhý; iný zas súdi, že všetky dni (sú rovnaké). Len nech je každý úplne presvedčený o svojom.* (R 14, 5) Existujú teda aj náboženské názory, v ktorých sa môžeme líšiť a predsa byť pred Bohom jedno. Môžeme všeobecne povedať, že jednota v kresťanskej cirkvi je jednota viery v Ježiša Krista.

Pán Ježiš nám dáva Ducha Svätého, o ktorom apoštol píše: *Preto dávam vám na vedomie, že nikto, hovoriaci v Duchu Božom, nepovie: Prekliaty Ježiš! A nikto nemôže povedať: Pán Ježiš! ak len nie v Duchu Svätom.* (1K 12, 3) Vedení Duchom Svätým vyznávame vieru v Ježiša Krista. Pán Ježiš prosí, aby Jeho láska bola v jeho nasledovníkoch. Božia láska sa má aj skrze nás šíriť v tomto svete. Žijeme na svete, ale raz budeme tam, kde je Kristus. Kým však sme na svete, svojimi životmi vydávajme svedectvo o Božej láske.

Bratia a sestry, Ježiš prosí za nás. To je veľká výsada. Veríme v Ježiša a vďaka tomu máme v srdciach úplnú radosť. Ježiš nás povolal a posvätil. Vedie nás každý deň. Buďme jedno v tej láske, ktorú svetu preukázal Boh! Svet nepozná Boha, ale môže byť premenený Jeho láskou. Amen.

Vypočujme si slová vyslania, ako sú zapísané v 2. liste do Korintu v 5. k. a vyprosme si požehnanie:

„Preto ak je niekto v Kristovi, je nové stvorenie. Staré veci sa pominuli, a hľa, nastali nové. A to všetko je z Boha, ktorý nás zmieril so sebou v Kristovi a zveril nám službu zmierenia, že totiž Boh bol v Kristovi, zmieril svet so sebou, nepočítal ľuďom ich priestupky a ustanovil medzi nami zvestovanie zmierenia. Miesto Krista sme teda poslovia, akoby (vás) Boh napomínal skrze nás. Miesto Krista prosíme: Zmierte sa s Bohom!“

Milosť nášho Pána Ježiša Krista a láska Božia, dar a účastenstvo Ducha Svätého, nech je a zostáva s nami všetkými odteraz až naveky. Amen.